

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vir Apostolicvs seu Vita Et Virtvtes R.P. Alberti
Chanowsky è Societate Iesu in Provincia Boëmiae**

Tanner, Jan

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput XV. Mors Patris Chanovvsky.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50633)

CAPUT XV.

Mors Patris Chanovvsky.

TOt tandem sudoribus, vitæque eius tam sanctè exactæ [si tamen vita, & nō mors perpetua ob tot, quibus sese discruciat, assiduos dolores dicenda erat] finem imponere, atque ad præmia tantorum meritorum P: Albertum per morrem evocare Deo placuit anno 1643. quæ occasionem habuit à pedum eius morbo inveterato. Diximus etenim superius cap. 6. pedes eius fuisse pessimè affectos, multisque foraminibus apertos, quæ deinde soror eius Magdalena ita medicamentis occluserat, ut in pede quovis patulum foramen unum superesset, per quod tabo meatus maneret apertus. Sed nescio quâ causâ post annos aliquot Clatoviæ pedes sanandos iterum commisit alteri cuiusdam feminæ, quæ quidem id vi medica effecit, ut foramina illa omnia coalescerent, at in malum longè atrocius: pus siquidem exitu omnino prohibitum cepit vitalia Patris aggredi & vastare.

Est

Est in stemmate Equitum de longa Villa,
 ex quo ortum habebat etiam P. Albertus,
 donum quoddam divinum placè admi-
 rabile, quod videlicet cistam quandam bene
 magnam habebant, olim in Castello Oselez
 sacris pro Sacrificio Missæ vestibus asser-
 vandis adhiberi solitam : nunc in Arce
 Raby depositam, quæ à seculis compluri-
 bus mortem cuiusvis ex illa familia perso-
 næ prænuñciat grandi quodam strepitu,
 quo per totam Arcem resonat, quasi ma-
 gna aperiretur & clauderetur violentia
 & imperu: rebus tamen omnibus ei super-
 positis (vt quandoque stannea supellecti-
 le, ollis fictilibus, aut etiam lapidum su-
 peringesta congerie) illæsis, immotis. So-
 lentque quamprimùm cista illa sic perso-
 nuit, Ad Arcis Raby incolis admoneri
 Personæ illius familiæ omnes, vt cuiuspiam
 illorum sepulchrum cistamque mortua-
 lem à Deo iam parari sciant, seque ad
 mortem piè obeundam disponant.

Qua ergo die P. Alberti obitum etiam
 Cista hæc præsonuerit, compertum non-
 dum habeo. ille tamen cum Suffragan-
 onis Apostolicæ, more suo, obiret munia,
 ægritudine solito graviore detectus in le-
 ctulum, postquam aliquandiu, in D. De-
 cani

cani domo decubuit, Clatoviam avehī postulavit, quòd morbo suo pulsum campanarum in ea civitate tam frequentem diceret iam esse intolerabilem. Bobus ergo in curru rustico Clatoviam advectus, cum in cubiculum sibi in Collegio designatum importaretur, palàm dixit se vivum ex eo amplius non exiturum.

Maximam deinde in suprema sua invaletudine temporis portionem silentio transegit soli Deo ac cælo intentus, omnesque quibus tunc vacabat ac indulgebat, cogitationes & affectus non minus quam prius virtutes suas omnes solebat, ita Sanctæ demissivis studio occultavit, ut præter immotum quasi dolore omni careret corpus & animum, præterque miram omnium in eo tam membrorum, quam actionum pacem & quietem, nihil aliud potuerit eo in articulo à circūstantibus dignum memoria & imitatione annotari.

In morbo invisenti se Patri Ssvitalino Collegij Ministro gravem morbum imminere prædixit: & verò Pater ille volvente anno mortuus est Bernardicij

Sacratissima deinde ascendente Salvatoris nostri solennitate sub vesperarum cæremoniam præsentem populo candelarum altera

altera in summo Sacelli nostri Altari est
 extincta in praesagium P. Albertum, claris-
 simam quondam Ecclesiae in Boemia & So-
 cietatis candelam a Deo super candela-
 brum haestens, ut luceret illis Boemiae
 partibus, impositam, brevi extinctum iri.
 Statim nihilominus P. Georgius Pelta tunc
 praesens eam rursus accendi iussit: sed
 mox altera in eodem altari eodem est mo-
 do extincta: Die sequenti praesente rursus
 populo, sub Missarum tempus pars tabula-
 tinon exigua in uno Sacelli angulo deci-
 dit nemini tamen praesentium vel minimo
 illato detrimento. Tertia demum die P.
 Albertus circa tertiam matutinam sancta
 morte defunctus abivit in caelum; cuius
 testes fuere lumina, illa hora super cubi-
 culum in aere a Civitatis vigilibus, alijs-
 que pluribus clarissime conspecta.

Aberat eo tempore domo Pater Colle-
 gi Reotor Andreas Stredonius, & P. Isna,
 quo negotiorum causa discesserat redux
 Bressicij apud loci Curatum pernoctabat:
 ob quod cum Patres nostri solliciti de fune-
 re essent, de quo loco sepulturae [nemo e-
 nim nostratum ad eum diem ibi defun-
 ctus fuerat, ac nemo sepultus: ecce hora
 ipsa qua P. Albertus e vita migrabat, sen-

fit P. Rector fenestram con clavis sui leni-
ter concuti, sibi que voce quadam occultata & interna dici: domum statim iret, Patrem Chanovvsky fati concessisse. Accessit fenestram sine mora, sed cum nulum adesse deprehendisset, instinctui illi interno obtemperaturus mox sese dedit itineri Clatoviam versus, & funeri plane opportune advenit.

Elatum est funus magno hominum ex omnibus locis vicinis confluxu comitataeque id sunt apparatu suo omnes mechanicae Civium Clatoviensium tribus, atque à civitate Sussicensi Senatus à tribus miliaribus advenit, & Apostolo suo praesentiae suae honore parentavit. Sepultus est in sacello Collegij Clatoviensis, in quo etiam non admodum à P. Alberti pedibus remotum nunc iacet corpus magni quoque & Apostolici viri P. Georgij Pelingae Olomucensium Ecclesiae cuius virtutes librum specialem mererentur: iuxta quem rursus Vir ingentium & ipse virtutum depositus est P. Georgius Pelta piissimus ardentissimusque ad Clatovienses annis pluribus Concionator.

Erat statura P. Albertus procera, naso magno, pleno. oblongo, ore amplo, colore

lore pallido, & fusco, manibus à chira-
gra contortis, oculis semper fere cælum
versus erectis, vultu ad tuavem quandam
& modestissimam gravitatē composito, vt
vel ex primo aspectu eum Deo plenum ap-
pareret, cū autem cum proximis ageret,
ore quodammodo subridenti reddebat se
se omnibus amabilem. Barba erat hispida
& impexa, capillo brevissimè attonso, ni-
vis instar canus. Obijt 16. Maij ætatis sexa-
gesimo secundo, religionis quadragesimo
secundo, Professionis editæ vigesimo se-
cundo.

C A P U T XVI.

*Quædam supernaturæ vires Deus videtur
per P. Chanovvsky operatus.*

Retulimus hætenus sparsim magnam
de Sanctitate P. Chanovvsky homi-
ninum opinionem, nec non quædam, quæ
supra naturæ vires Deus per eum videtur
operatus: reliqua ejusmodi hic ad calcem
narrations opportunæ exponemus.

Et in primis illa, quæ de eius amore Cru-
cis supra retulimus, prodigio certè care-
re non potuisse videntur, tum ob tantæ
abstinentiæ, tantarumque vigiliarum
miraculum; tum ob vires senilis & affli-

seni-
cul-
Pa-
Ac-
nul-
li in-
dedit
plane
ex o-
tata-
cha-
urque
mil-
præ-
us est
uo e-
dibus
quo-
lingæ
ctures
quem
m de-
us ar-
is plu-
naso
co-
lore

